

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200449
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Bačová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6121200449.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Bačovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, C. D. E., zastúpená: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 9.287,64 EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou, uplatnenou najskôr v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica, voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 9.287,64 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.287,64 EUR od 21.07.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06.02.2017 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 9.980,- EUR, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 20.06.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 13.07.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 21.07.2018 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho

zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.03.2020. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní voči žalovanej uplatnil len časť postúpeného nároku vo výške nesplatených istín úveru vo výške 9.287,64 EUR spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 7Up/3/2021 zo dňa 05.01.2021, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením. Podaním odporu tak došlo podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. k zrušeniu platobného rozkazu, a keďže žalobca v zákonnej lehote na výzvu upomínacieho súdu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žalobca nepredložil zmluvu o úvere (súčasťou spisu síce je dokument označený ako zmluva o úvere, ale obsahom tohto dokumentu je iba žiadosť o poskytnutie úveru a iná zmluva o úvere uzavretá medzi žalovanou a Tatra bankou a.s.), pričom žalovaná ako účastník zmluvy už túto nemá k dispozícii, keďže ju stratila, čo však nezbavuje žalobcu povinnosti uniesť dôkazné bremeno v civilnom sporovom konaní. Žalovaná poukázala na to, že predpokladom platného zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa platnej legislatívy (ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru a rovnako, že výzva ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený (ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obz 283/2003. Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, tak nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by postupca (pôvodný veriteľ) splnil svoju povinnosť uvedenú vyššie. Nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si postupca (pôvodný veriteľ) splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. či riadne doručil predmetnú výzvu žalovanej (dokonca neuvádza ani skutkové tvrdenia o jej odoslaní), neuniesol bremeno tvrdenia. Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, taktiež nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by postupca (pôvodný veriteľ) doručil alebo aspoň odoslal žalovanej výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v návrhu nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz o tom, že by oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené alebo aspoň odoslané. Keďže žalobca v tomto smere ani nič netvrdí, žalovaná nemá čo popierať. Ďalej namietala, že žalobca, na ktorom je nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou, nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by si postupca (pôvodný veriteľ) splnil svoju povinnosť. V zmysle judikatúry SD EÚ C-449/13 dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou zaťažuje veriteľa, nikdy nie spotrebiteľa. Nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si postupca (pôvodný veriteľ) splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (ktorý je výrazom implementácie článkov 5 a 8 smernice 2008/48), mala žalovaná za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, a teda že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka (ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na skutkové tvrdenia žalobcu a doložené dôkazy žalovaná namietala, že spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. nepatrí aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, nakoľko postúpenie pohľadávky je neplatné z dvoch dôvodov: 1/ rozpor s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., 2/ neurčitosť právneho úkonu postúpenia, resp. neexistencia takej pohľadávky, aká je predmetom zmluvy o postúpení. Pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť platne, a to týchto dôvodov: 1/ právo pôvodného veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť nebolo platne dojednané, 2/ perfektné upozornenie – výzva v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, doručené spotrebiteľovi, je nevyhnutná na to, aby došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná uviedla, že žalobca ani len neprednáša skutkové tvrdenia o tom, že by takáto výzva bola niekedy žalovanému doručená alebo aspoň odoslaná. V tomto kontexte žalovaná nemá čo popierať, keďže chýba základné skutkové tvrdenie (prostriedok procesného útoku) žalobcu. Napriek tomu, z dôvodov právnej istoty, si žalovaná dovolila vzniesť prostriedky procesnej obrany nie k doručovaniu, ale k obsahovej stránke výzvy - Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 26.03.2018, ktorú považovala za neurčitú a neplatnú. Zo zákonnej textácie „najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky“, ako aj zo záverov odbornej literatúry a z podstaty veci, že spotrebiteľ sa po upozornení veriteľa na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru má možnosť brániť, a to tak, že zaplatí konkrétnu splátku, s ktorou je v omeškaní viac ako 3 mesiace, vyplýva, že veriteľ musí

v takomto upozornení jasne uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou je spotrebiteľ v omeškaní. Takéto konkrétne vymedzenie tejto nesplnenej povinnosti následne musí byť tiež uvedené v právnom úkone, ktorým veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť. V spise je založené Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 26.03.2018, ktoré však tieto zákonné náležitosti nespĺňa. Z výzvy nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bola žalovaná v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovanej ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. V upomienke je uvedené, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaná doteraz neuhradila záväzky plynúce z nižšie uvedenej Zmluvy o úvere. Žalovaná bola pôvodným veriteľom vyzvaná na úhradu čiastky 417,90 EUR okamžite. Takýto právny úkon je neurčitý, nakoľko nie je možné identifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou mala byť žalovaná v omeškaní. Takýto právny úkon je neplatný, nakoľko je vykonaný v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pôvodný veriteľ tak neumožnil žalovanej sa riadne brániť, nakoľko zabráneniu vyhlásenia predčasnej splatnosti postupca podmieňoval zaplatením viac ako jednej splátky, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyše, tento právny úkon je ďalej neurčitý aj z dôvodu, že z tohto právneho úkonu nie je ani možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s nejakou splátkou po dobu 3 mesiacov, alebo nie a súd to nemá pre nedostatok vymedzenia tejto náležitosti v upozornení pôvodného veriteľa ako posúdiť. Vo výzve dokonca nie je vôbec uvedené, s plnením ktorej konkrétnej povinnosti je žalovaná v omeškaní a tento právny úkon neobsahuje jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnomu postaveniu spotrebiteľa a trvaniu spotrebiteľského záväzku. Navyše, pôvodný veriteľ ani neposkytol žalovanej lehotu 15 dní, aby mohla svoj záväzok uhradiť a zabrániť tak vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď ju vyzval na úhradu okamžite. Tento právny úkon teda nie je perfektný a nie je v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a je teda neplatný. Pôvodný veriteľ tak konal v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti je pre rozpor so zákonom neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko neboli splnené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani platné dojednanie možnosti zosplatnenia úveru v zmluve, nemohlo dôjsť ani k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ani k platnému postúpeniu pohľadávky, keďže nenastal termín konečnej splatnosti dohodnutý v zmluve. Nakoľko konečná splatnosť ešte nenastala a nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, postúpenie je neplatné pre rozpor so zákonom. Nakoľko pohľadávka postupcu neexistovala pre rozpor zosplatnenia s Občianskym zákonníkom, nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu. Ďalej žalovaná namietala aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a prehlásila, že všetky platby, ktoré historicky v súvislosti s predmetným úverom vykonala započítava najprv na istinu a potom na úroky. Ďalej uviedla, že nakoľko jej nebola doručená zmluva o spotrebiteľskom úvere a ona sama ňou toho času už nedisponuje, nevie sa relevantne vyjadriť k obsahovým náležitostiam zmluvy a posúdiť, či zmluva spĺňa všetky zákonné podmienky. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla, aby súd žalobu zmietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a v skutkovom stave. Mal za to, že tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Uplatnený nárok považoval za dôvodný a preukázaný.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že sa nevyhýba plneniu svojich záväzkov. Avšak to neznamená, že musí plniť všetko, o čo ju požiada žalobca. Skutočnosť, že žalovaná využíva právne služby a bráni sa legálnou cestou voči domnelému nároku žalobcu, ktorý nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa za maximálne pár jednotiek percent z výšky postupovanej pohľadávky, nie je možné hodnotiť ako vyhýbanie sa plneniu zmluvných záväzkov. Medzi žalobcom a žalovanou nie je žiaden platný právny vzťah. Mala za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno, že mu žalovaná pohľadávka patrí.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 12.07.2023 uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe žaloby predložil dokumenty jeho právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej bol právnym predchodcom žalobcu zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver bola právnym predchodcom

žalobcu posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Pre úplnosť žalobca uviedol, že spolu s výzvou jeho právneho predchodcu zo dňa 26.03.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú, a to pod číslom zásielky F. dňa 26.03.2018, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). V prípade, že súd nebude považovať predmetné doklady za dostatočné, žalobca navrhol vykonanie dôkazu dožiadaním výpisu z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého bude zrejmý presný dátum prevzatia tretej upomienky žalovanou. Žalobca uviedol, že zo znenia § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobca mal za to, že v tomto konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, a preto mal za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 19.07.2023, na ktoré sa strany sporu a právny zástupca žalobcu nedostavili, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

9. Zo žiadosti o flexipôžičku – bezúčelovú zo dňa 27.01.2017 vyplýva, že žalovaná požiadala VÚB, a.s. o úver vo výške 18.500,- EUR s dobou splatnosti úveru 96 mesiacov na refinancovanie úverov.

10. Z oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, informácie o úvere zo dňa 06.02.2017 vyplýva záväzný termín čerpania úveru 06.02.2017, výška úveru 9.980,- EUR, suma 1. čerpania 9.980,- EUR, lehota splatnosti v mesiacoch 96, výška ÚS 12,40, dátum 1. splátky 15.03.2017, výška anuitnej splátky 165,93 EUR, poplatok za poskytnutie úveru 199,60 EUR. Z úverového účtu vyplýva, že žalovaná dňa 06.02.2017 čerpala úver vo výške 9.980,- EUR.

11. V zmysle bodu VII. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk, považuje sa takáto písomnosť za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu.

12. VÚB, a.s. listom zo dňa 26.03.2018 označeným ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ oznámila žalovanej, že eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 417,90 EUR a vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere.

13. VÚB, a.s. listom zo dňa 21.06.2018 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ oznámila žalovanej, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a Zmluvy o úvere dnešným dňom vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Predmetnú zásielku žalovaná prevzala dňa 13.07.2018.

14. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpila na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 02.03.2020 svoju pohľadávku, ktorá vyplýva zo zmluvy s VS: XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 06.02.2017 medzi žalovanou ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom v celosti, spolu so všetkými úrokmi a ostatnými príslušenstvami a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke, na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. tak, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky

adresovaného žalovanej, datovaného dňa 06.03.2020. Doručenie tejto písomnosti žalovanej nebolo v konaní preukázané.

15. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že vo vzťahu k tretej upomienke popiera, že by táto bola žalovanej doručená. Nevyplýva to ani z predložených listinných dôkazov. Taktiež nesúhlasil s návrhom žalobcu na vykonanie dôkazu dožiadaním výpisu z informačného portálu Slovenskej pošty, keďže žalobca si mohol tento dôkaz obstaráť aj sám. Zároveň uviedol, že pôvodný veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Poukázal na to, že žalobca do dnešného pojednávania nepredložil ani zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. V konaní nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. (ďalej aj ako „VÚB, a.s.“) ako pôvodným veriteľom a žalovanou ako dlžníkom existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol zo strany pôvodného veriteľa žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 9.980,- EUR. Žalovaná nepoprela existenciu zmluvného vzťahu medzi ňou ako dlžníkom a VÚB, a.s. ako veriteľom, uviedla len, že ako účastník zmluvy už túto nemá k dispozícii, pretože ju stratila. Veriteľ poskytujúci úver (VÚB, a.s.) ako banka pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca a ani žalovaná v spore nespochybovali. Vzhľadom na uvedené je preto na predmetný právny vzťah potrebné aplikovať príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na inú osobu.

28. V prejednávanej veci žalobca žalobou uplatnený nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mal nadobudnúť predmetnú pohľadávku od pôvodného veriteľa (banky). Súd v prvom rade musel skúmať, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť, a to aj bez námietky strany sporu. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou

rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/110/2017). Súd poukazuje na to, že v danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu musí niesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky.

29. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu súd skúmal, či došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko právnym predchodcom žalobcu bola banka - Všeobecná úverová banka, a.s. a ide o spotrebiteľský úver, bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

30. Súd mal za to, že v danom prípade žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a ani to, že nastala konečná splatnosť úveru. Otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku predtým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide teda o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa nevyhnutne musí dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z jej obsahu musí byť zřejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci žalobca nepredložil listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bola žalovaná účinným spôsobom upozornená na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ak nedôjde k úhrade dlžných splátok, resp. nepredložil listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by sa výzva – „Tretia upomienka - pokus o zmier“, dostala do dispozičnej sféry žalovanej a táto mala možnosť sa s ňou oboznámiť. Žalobca síce tvrdil, že výzva zo dňa 26.03.2018 – „Tretia upomienka - pokus o zmier“ bola odoslaná žalovanej a predložil aj poštový podací hárok, avšak z podacieho hárku nie je možné určiť, kedy (na podacom hárku nie je uvedený dátum podania) a aká zásielka (obsahujúca aký konkrétny právny úkon) bola odosielená, a ani to, či sa zásielka reálne dostala do dispozičnej sféry žalovanej, teda, že žalovaná mala možnosť sa s ňou oboznámiť. Uvedené by spĺňalo predloženie doručky k uvedenej zásielke, alebo možnosť overenia doručenia cez informačný portál www.posta.sk. Žalobca však doručku nepredložil a cez uvedený portál nebolo možné overiť doručovanie uvedenej zásielky, keďže k žalobcom označenej zásielke F. G. v informačnom systéme neviduje žiadne údaje (č. I. 142 spisu). Súd zároveň dodáva, že v kontexte rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020, ktorý rieši problematiku platného postúpenia bankovej pohľadávky vrátane

doručovania, dojednaním fikcie doručenia spôsobom, že zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta, a to pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. V kontexte uvedeného tak predložený poštový podací hárok nepreukazuje doručenie.

31. Súd zároveň skúmal, či pôvodný veriteľ posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca argumentoval, že jeho právny predchodca splnil svoju povinnosť, žalovaná mala poskytnúť veriteľovi informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie informácie. Ďalej žalobca argumentoval, že pri posudzovaní bonity bol jeho právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškanie so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Podľa žalobcu z uvedeného má byť zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver mala byť posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Zo žiadosti o flexipôžičku (č. I. 5 spisu) vyplýva, že žalovaná v žiadosti ohľadom svojich osobných pomerov uviedla, že je rozvedená, bez vyživovacej povinnosti, býva u rodičov (počet členov rodiny 1). Ďalej označila svojho zamestnávateľa, trvanie aktuálneho zamestnania, svoj čistý príjem za posledný mesiac 850,- EUR, čistý príjem za predchádzajúci mesiac 850,- EUR a čistý príjem za ďalší predchádzajúci mesiac 850,- EUR. Žiadne iné záväzky v žiadosti uvedené nie sú. K žiadosti žalovaná predložila iba fotokópiu dokladu totožnosti a právoplatné rozhodnutie súdu o rozvoде manželstva. Právny predchodca žalobcu vykonal preverovanie žalovanej v systéme SRBI, ktoré je pripojené ako dôkaz. Na tomto mieste súd zdôrazňuje povinnosť strany sporu tvrdiť a dôkaznú povinnosť, pričom povinnosť tvrdiť podstatné skutočnosti nemôže byť nahradená odkazom na pripojené listiny. Súd uvádza, že v danom prípade nie je zrejmé, z akej konkrétnej výšky príjmu žalovanej vychádzal pôvodný veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Zo žalobcom predloženej listiny – Dopyt (č. I. 129) vyplýva, že predmetný dopyt pozitívne reagoval na otázku, či žalovaná za predposledný mesiac mala u zamestnávateľa vymeriavací základ aspoň 1.019,- EUR, pričom žalovaná v žiadosti o flexipôžičku uviedla čistý príjem za posledný mesiac 850,- EUR. Žalobca nepreukázal, že by údaje o príjme žalovanej pôvodný veriteľ overoval kvalifikovaným spôsobom. Žalobca nepredložil doklad o externom overení príjmu žalovanej, napr. potvrdenie Sociálnej poisťovne o výške príjmu žalovanej, potvrdenie zamestnávateľa žalovanej o výške príjmu žalovanej. Súd má za to, že práve prostredníctvom týchto na právnom úkone nezúčastnených subjektov možno objektívne overiť príjem žiadateľa o úver. Z predložených listín taktiež nevyplýva, že boli zisťované a skúmané výdavky žalovanej. Vychádzajúc zo žalobcom poskytnutých údajov súd konštatuje, že pôvodný veriteľ neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú zložku žalovanej, pokiaľ ide o ekonomický status žalovanej, a preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že pôvodný veriteľ konal s odbornou starostlivosťou. V tomto prípade tak nejde o konanie s odbornou starostlivosťou, ak si veriteľ tieto rozhodujúce skutočnosti nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia výdavkov žalovanej podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovanej. Iba vzájomným porovnaním príjmov a výdavkov je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Žalobca zároveň neuviedol argumenty, ako jeho právny predchodca vyhodnotil bonitu klienta vzhľadom na informácie zistené v informačnom systéme SRBI, a to najmä s poukazom na zistené existujúce záväzky žalovanej. V konaní taktiež úplne absentujú tvrdenia žalobcu, akým spôsobom sa pôvodný veriteľ vypořiadal so zistenými údajmi pri skúmaní bonity žalovanej, a ako ich vyhodnotil. Výstup o skúmaní bonity obsahuje viacero údajov, ktoré však súd bez tvrdení žalobcu interpretovať nedokáže. Je pritom povinnosťou žalobcu takéto tvrdenia produkovať, keďže bremeno tvrdenia a dôkazu ohľadom splnenia uvedenej povinnosti znáša on, najmä za stavu, keď žalovaná splnenie tejto povinnosti rozporuje. Súd nie je oprávnený dotvárať argumentáciu žalobcu, resp. ju vyhľadávať a odvodzovať z pripojených dôkazov. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti jeho právneho predchodcu v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z.). Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je preto absolútne neplatné.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatenie úveru, resp. to, že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom,

že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V predmetnej veci banka postúpila žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver nadobudol konečnú splatnosť, resp. bez toho, aby bola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada.

33. Okrem toho v danom prípade museli byť splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky aj podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré definuje podmienky, za akých možno (resp. nemožno) postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej peňažnej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, súdu nepreukázal zaslanie potrebnej výzvy pred samotným postúpením pohľadávky. Existenciu takejto písomnosti žalobca v žalobe netvrdil, neuvádzal, že by výzvu doručoval žalovanej a rovnako nepreukázal, že by si túto povinnosť splnil. Žalobca súdu predložil len výzvu pred zosplatením úveru: Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 26.03.2018 a listinu zo dňa 21.06.2018, ktorou veriteľ oznámil žalovanej, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Z obsahu predmetných listín je zrejmé, že ide o postup predpokladaný v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dodržanie má vplyv na riadne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. V konaní ale nebolo preukázané, že by bol dodržaný postup predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a síce, že by VÚB, a.s., teda banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky, ktorú banka zamýšľa postúpiť inému subjektu. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách takéto výzva musí byť kvalifikovaná. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Uvedené pritom neobsahovala Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 26.03.2018, ani listina zo dňa 21.06.2018, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu, resp. nevyplýva z nich možnosť dlžníka zvrátiť postúpenie pohľadávky jej úhradou v určenej lehote. Takéto výzvy súd nepovažoval za kvalifikované, keďže ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách, a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať ich v súvislosti s postúpením pohľadávky, ku ktorému banka pristúpila až po niekoľkých rokoch od vyhotovenia týchto listín. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/20/2022 zo dňa 28.06.2022, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/52/2021 zo dňa 28.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021). Absencia doručovania riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom, a preto je aj z tohto dôvodu nutné konštatovať, že na žalobcu nebola pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobou domáha, platne postúpená.

34. Zhrnúc vyššie uvedené, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na žalobcu, žalobca nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanej domáha, teda nie je aktívne vecne legitimovaný. Z tohto dôvodu preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

35. Vzhľadom na vyššie uvedený záver súdu nebolo potrebné zaoberať sa všetkými zo strany žalovanej vznesenými námietkami, nakoľko už len uvedené skutočnosti postačovali pre úspech žalovanej v konaní. Súd poukazuje na to, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu, a preto súd priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred

súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).